

Vallende Meisjes

Moniek Merk

Amsterdam, 19 mei 2005

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk of kopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Info: www.tgmax.nl

Vallende meisjes

1. De woestijn	1
2. De vulkaan	2
3. Een jongen	4
4. Zonsondergang	6
5. De bloem	7
6. De baas	9
7. Het bezit	13
8. De aarde	14
9. De vriendschap	18
10. Vertrek	20

1. De woestijn

(Annet tekent een lijn)

Annet Een keer was ik in de woestijn
1000 kilometer van de bewoonde wereld.

Annet Toen vielen er twee meisjes uit de lucht.

(Jo en Daan komen op en vallen op de grond)

José Het komt nooit meer goed met ons.
Help, help.

Daan Help, help.
Dorst, water, dorst.

Annet Jullie hebben 8 flessen water.

(Daan drinkt de eerste papieren fles leeg)

Annet Nu hebben jullie nog maar 7 flessen water.

José De avond valt. Zwart.

(Annet tekent planeten etc.)

José Overal sterren en planeten.

Annet Hoe ziet jullie planeet eruit?

Daan Rotsen, stoomwolken, stof

(A tekent een planeet)

José En een bloem...

Daan Nee... geen bloemen.

José Wel een bloem.

Daan Nee...geen bloemen.

José Bij mij wel.

Daan Bij mij niet.

José Wel

Daan Niet

José Welles

Daan Nietes

Annet En er zijn twee vallende meisjes, zo.

(Daan en Jose vallen, Annet tekent cijfers 1 en 2 naast ons)

(Dan: Daan bereidt zich voor op sprong)

Daan (tegen José) Kan je me even een zetje geven?

(José doet dat, Daan probeert richting planeet te komen)

José Wat ben je aan het doen?

Daan Ik wil terug, naar mijn planeet.

José Nog niet.

(José houdt Daan tegen door aan voet te trekken)

2. De vulkaan

(A tekent een vulkaan)

Annet Wie weet wat dit is?

Daan Ik geloof niet dat ik dat wil weten.

José Ik weet het.

Daan Zeg het dan.

José Nee! Zeg jij het maar.
Toe dan...

Daan Een hoed.

José Nee...

Daan Een berg....

José Nee. Het is een vulkaan.

Daan Een vulkaan?

Annet Ja, het is een vulkaan.

Daan Ik wil weg.

José Het is een vulkaan die op springen staat.

(A tekent de vulkaan nu met vuur erin)

Annet Ja kijk maar.

Daan Ik ben bang.

José Kijk dan.

Daan Nou nee...

José Als je bang bent moet je juist kijken. (Jose plant paal)

Daan O ja, ja... ja.

José Maar in het echt zie je dat vuur niet.
In het echt zie je alleen de buitenkant.

Daan Jij kunt door een berg heen kijken?

José Ja, nee, ik weet dingen.

Daan Bravo.

José Om iets van het leven te begrijpen moet je weten
dat het belangrijkste vaak onzichtbaar is.
Of het nu een vulkaan is, een mens of de woestijn
werkelijke schoonheid is meestal onzichtbaar. (Jose plant paal)

Daan En werkelijk gevaar ook.

(Annet verft de berg weer dicht)

José Ik woon op een planeet
waarvan verteld wordt dat er een schat begraven ligt.
Niemand heeft die schat ooit ontdekt.
Niemand heeft er zelfs maar naar gezocht.
Maar toch betovert die schat mijn hele planeet.

Daan Ik weet het allemaal niet, kan ik nu weg.

Annet Ga je gang.

(Daan probeert weg te komen, maar weet niet hoe)

3. Een jongen

José Kan je voor mij een jongen tekenen?

José Teken eens een jongen voor me.

Annet Waarvoor?

José Ik heb een jongen nodig.
Er moet op mijn planeet onkruid gewied worden.
Teken nou een jongen voor me.

Annet Okay.

(Annet tekent een jongen)

José Nee, die jongen is te sloom.
Begin maar opnieuw.

(Annet tekent er nog een)

José Je ziet toch dat dat geen jongen is:
dit is een ouwe man, hij heeft krullen bah.....

(Annet tekent er nog een)

José Nee die is te zweverig.
Ik wil een stevige jongen, waar je lekker in kan knijpen.

(Annet tekent een kist)

Annet Hier is een kist, je jongen zit erin.

(jose kijkt door een kiertje)

José Ja, zo wilde ik 'm precies hebben!

Denk je dat die jongen veel eten nodig heeft?

Annet Waarom?

José Omdat ik maar een kleine planeet heb.

Annet Dat zal best gaan.
Ik heb je een kleine jongen gegeven.

José (kijkt in de kist) Zo piepklein is het nu ook weer niet...
Hé hij is ingeslapen!
Plukken jongens bloemen?

Daan Ze stappen erop.

José Ook op bloemen met doorns?

Daan Ja ook op bloemen met doorns.

José Maar waar dienen die doorns dan voor?

Daan Gewoon, nergens voor, weet ik veel.

José Ik wil het weten.

Daan Ach, maak je niet druk, dat is toch volkomen onbelangrijk.
Laten we liever zien hoe we hier weg komen, uit deze woestijn.

José Volkomen onbelangrijk...o.
Sinds miljoenen jaren krijgen bloemen doorns.
En sinds miljoenen jaren stappen onbeduidende rotjochies tóch op die bloemen.
Is dat dan niet belangrijk, de oorlog tussen de bloemen en de jongens.
Is dat niet belangrijk?
Dat je geluk zomaar ineens wordt platgewalst...
Boem pats weg.

(José barst in tranen uit, scheurt papieren fles kapot als tranen)

José Ik wil geen jongen meer.

Annet Je kunt hem toch opvoeden.

José Nee je weet nooit hoe ie van binnen is.

Daan Vurig misschien, als een vulkaan.

José Nee ik wil 'm niet meer.

Annet Of zonnig, kan ook.

José Nee laat maar.

Daan Of donker als de nacht.

José Weg ermee. (scheurt kist kapot)
Ik doe het wel alleen.

4. Zonsondergang

Daan Laten we een zonsondergang gaan zien.
Ik hou van zonsondergangen.

José Dan moeten we wachten.

Daan Ik haat wachten. Waarop wachten? Kom we gaan.

José Wachten tot de zon ondergaat.
Dat duurt uren.

Daan Bij mij niet.

José Waar kom jij vandaan, van welke planeet?

(Daan loopt achteruit tijdens onderstaande tekst, ze doet de ondergaande zon na met haar hand.
Annet probeert een bewegende ondergaande zon te tekenen)

Daan Ik loop gewoon achteruit en dan gaat de zon vanzelf onder.
Je blijft achteruit lopen en dan blijft de zon ondergaan.
Bij mij tenminste. Bij mij op mijn planeet. Zo.
Een heel klein wereldje heb ik.
Als ik bedroefd ben zie ik graag de zon ondergaan.
Alleen ondergaan.
Liefst de hele dag achter elkaar afscheid nemen van de zon,
dat geeft me rust.
Afscheid nemen.

(Ze zingen een afscheidslied)

5. De bloem

José Ik heb heimwee.

Daan Waarnaar?

José Naar m'n planeet.
Naar m'n bloem.

Annet Ik teken zo een bloem voor je.
Wat voor iets wil je?

(Annet tekent allerlei bloemen, José knikt steeds treurig nee)

José Ik wil alleen m'n eigen bloem, niet die van jou.
Ik zorgde voor haar, iedere dag.
Ze groeide en groeide en groeide en groeide en groeide.

Daan Alles waar je liefde aan geeft groeit. (Daan plant paal)

José Ik vond haar prachtig maar ook zo bazig.
Ze kreeg doorns.
Ik gaf haar iedere dag een gieter met water voor het ontbijt.
Maar nooit kon ik het goed doen.

Daan Was sich liebt das neckt sich.

José Pardon?

Daan Laat maar.

José Als iemand "laat maar" zegt, moet je oppassen.
Dan draaien ze zich om en dan gaan ze mopperen.
Zo van: ik word weer niet begrepen, arme ik.
Ze zeggen: laat maar,
maar ze bedoelen: au, au, er is nooit iemand die mij begrijpt.

Daan Als je elkaar leuk vindt, maak je wel eens ruzie, zo beter? (Daan plant paal)

José Vind jij mij leuk?!

Daan Even niet nu.

José Goed die bloem dus, ze vond me te slordig, te wild, te hard.
Iedere dag geurde ze over mijn hele planeet
maar ik kon er niet van genieten omdat ze zo mopperde.
Ik ben bij haar weg gegaan.
En toen ging ik hier naar toe.
Vliegend.

Daan Vallend.

Jose Vliegend

Daan Vallend

José Maar nu heb ik spijt.
Ik heb mijn bloem verkeerd begrepen.
Ik had haar moeten beoordelen op wat ze doet, niet op wat ze zegt.
Naar bloemen moet je nooit luisteren.
Je moet er naar kijken en eraan ruiken.

Daan En water geven

Jose En water geven (Daan plant paal)

Daan Maar luisteren, nee....
Een bloem praat alleen maar bloemenpraatjes.

(Jose geeft bloemen water met een papieren fles, Daan pakt fles af en drinkt, Jose pakt hem weer terug, fles blijkt leeg)

6. De baas

José Mijn vader....

Daan Waar is ie?

José Doet er niet toe.
Mijn vader....

Annet Hoe ziet ie eruit?

José Doet er niet toe.
Mijn vader kan echt vliegen...

Daan Niet.

José Wel.

Daan Je bent een opschepper.

José Nou en....

(Daan gaapt)

Annet Zoiets? (heeft een vader getekend)

José Met een hoed.

Annet Zoiets?

José En puntschoenen.
En donkere ogen en een cape.

Annet Zoiets?

José En een kraag met vlekken.

José En vleugels...

(Daan gaapt)

José Zeg hou eens op met gapen, dat is onbeleefd.

Daan Ik kan het niet laten.

José Okay ga dan vanaf nu steeds gapen.
Vooruit gaap nog eens,
ik beveel het je.

Daan Waarom?

José Ik ben de baas dus ik zeg: ga gapen.

Daan Wie zegt dat jij de baas bent?

José M'n vader is de baas van alles.

Daan En dan ben jij ook de baas?

José Ik ben de dochter van de baas van alles.

Daan En die is ook de baas?

José Ja.
Kom op gaap!

Daan Nu kan ik het niet meer.

José Nou ja, dan beveel ik je om af en toe te gapen....

Daan Neem me niet kwalijk dat ik het vraag, baas...

José Ik beveel je vragen te stellen.

Daan Waarover ben jij de baas?

José Over jou, over je vader, je moeder...

Daan Ik heb geen moeder.
Nooit gehad ook.

José Over zo'n beetje alles.

Daan Over zo'n beetje alles?

(José wijst met bescheiden gebaar alle sterren en planeten aan)

Daan Ook over de sterren en de zon en de maan?

José Over alles....

Annet Niet over alles!

José Nee?

Annet Niet over mij.

José SSSStttt.

Daan En doet alles wat jij zegt?

José Ja natuurlijk, stipt.
Ongehoorzaamheid verdragen wij niet, mijn vader en ik.

Daan Mag ik je dan om een gunst vragen?

José Ga je gang.

Daan Ik wil graag een zonsondergang zien.
Kan je de zon bevelen om onder te gaan...

José Als ik jou beveel twintig dagen op één been te staan,
of een wiskundeboek te schrijven
of je in een paperclip te veranderen
en als jij dat bevel niet uitvoert,
wie heeft er dan gelijk, jij of ik?

Daan Ik natuurlijk.

José Dat zeg ik!
Je moet van niemand meer eisen dan ie geven kan. (Jose plant paal)
Als je wilt dat iedereen naar je luistert, moet je je verstand gebruiken.
Mijn vader en ik kunnen de baas zijn omdat wij redelijk zijn.

Daan En.... die zonsondergang?

José Ja, ja, ja.... je zonsondergang krijg je.
Ik zal even contact opnemen met m'n vader.
Een moment.

(José doet iets om contact te krijgen, geluiden)

Daan Lukt het?

José Ssttt.

Daan Komt ie je halen met z'n vliegende vleugels?

José Hou nou even je mond.

Daan Wat zegt ie?

José Hij wil wachten tot de omstandigheden gunstig zijn.

Daan En wanneer is dat dan?

José Hm! Hm! Hm! Hm! (maakt weer contact)
Vanavond, twaalf minuten over half tien.
Let maar op, de zon zal precies gehoorzamen op dat moment.

Daan Wachten dus?

José Ja netjes wachten.

(Annet tekent vlinders, watervogels, een oase)

Daan Ik heb hier niets meer te zoeken.
Ik ga.

José Nee, ga niet weg, nu mag jij de baas zijn.

Daan Over wie?

José Over mij.

Daan En verder?

José Over jezelf.

Daan Dat kan ik niet
de baas zijn over mezelf,
Ik heb geen idee wat goed is voor mezelf.
Hoe kan je naar jezelf luisteren?

José Stilzitten en wachten.
En dan ga je vanzelf praten
Van binnen.
Met je hart.

Daan Maar als je je hart niet kan verstaan?
Als je hart een vreemde taal spreekt, bijvoorbeeld.

José Dan leer je die vreemde taal.

Daan Dat kost jaren.

José Ja, je moet geduld hebben.

Daan Laat maar.

José Nee... nooit laat maar! (Jose plant paal)

Daan Ik geloof dat de omstandigheden gunstig zijn
om binnen een minuut te vertrekken.
Dag.... de groeten aan je vader.

(Daan probeert op te stijgen, Jose doet haar na.)

7. Het bezit

José Drie en twee is vijf. Vijf en zeven is twaalf. Twaalf plus drie vijftien.
Vijftien en zeven tweeëntwintig.
Tweeëntwintig plus zes is achtentwintig.
Oef dat is dus vijfhonderd en een miljoen, zeshonderd tweeëntwintig duizend
zevenhonderd eenendertig....

Daan Vijfhonderd miljoen waarvan?

Jose O... sterren.

Daan En wat doe je met vijfhonderd miljoen sterren?

José Vijfhonderd en een miljoen, zeshonderd tweeëntwintig
duizend zevenhonderd eenendertig

Daan Wat doe je met die sterren?

José Wat ik er mee doe?

Daan Ja.

José Niets, mijn vader en ik bezitten alle sterren.

Daan Bezitten jullie de sterren?

José Ja

Daan En wat heb je eraan om de sterren te bezitten?

José Daar hebben we aan, dat we rijk zijn.

Daan En wat heb je eraan om rijk te zijn?

José Om meer sterren te kopen, als iemand nieuwe ontdekt.

Daan Hoe kan je sterren bezitten?

José Van wie zouden ze anders zijn?

Daan Dat weet ik niet, van niemand.

José Dan zijn ze dus van ons
want wij hebben het bedacht.

Daan Is dat genoeg?

José Ja zeker. Als je een diamant vindt,
die van niemand is, dan is die van jou.
Als je een eiland vindt, dat van niemand is, is het van jou.
Als je het eerst iets bedenkt, is het idee van jou.
En zo bezit mijn vader en ik de sterren,
omdat niemand vóór ons eraan gedacht heeft ze ook te bezitten.

Daan En wat doen jullie ermee?

José Wij beheren ze.
Ik tel ze en dan telt m'n vader ze nog eens over.

Daan Als je een hond bezit kan je die uitlaten en meenemen.
En als je drank bezit kan je dat opdrinken.
Maar je kunt de sterren niet meenemen of opdrinken.

José Nee, maar je kunt ze op de bank zetten.

Daan Wat betekent dat?

José Dat betekent dat wij onze sterren op een papiertje schrijven
en dan stoppen we dat papiertje in een la
en dan doen we die la op slot.

Daan Is dat alles?

José Dat is genoeg, lijkt mij.

Daan Even wat drinken

(Daan pakt een fles en drinkt, Jose pakt fles af, Daan krijgt laatste restje, maar de fles blijkt leeg, Daan gooit de fles weg).

8. De aarde

José Waarom is hier niemand?

Daan Wij zijn er....

José Ja maar verder...

Daan En zij...

José Ja maar verder...

Annet We zijn in de woestijn.

José Op welke planeet zijn we terecht gekomen?

Daan Op de aarde, in Afrika.

José Aha!...Maar is er verder niemand op deze aarde?

Annet Jawel, maar in de woestijn woont niemand.

Daan Wat kom je hier eigenlijk doen?

José Ik heb moeilijkheden met een bloem.

Daan Huwelijksproblemen, zo gezegd?

José Ja, zoiets.

Daan O. Vervelend?

José Ja.

Daan Goh.

(ze zwijgen)

José Waar zijn de mensen?
Het is wel een beetje eenzaam in de woestijn.

Daan Als je onder de mensen bent, ben je ook eenzaam.

José Soms, soms niet.

Daan Je moet niet vasthouden aan de deurpost van een ander
als je de deur naar de stralende ster in jezelf wilt openen. (Daan plant paal)

José Wacht even, nog een keer.

Daan Je moet niet vasthouden aan de deurpost van een ander

José ...als je de sterren in jezelf wilt zien?

Daan Ja zoiets. Hou het daar maar op.

José Iedereen heeft z'n eigen ster, bedoel je?

Daan Ja.
En iedereen is de hele dag bezig om z'n ster
Op te poetsen of te verdedigen.

En ondertussen vergeten ze te stralen.

Jose Hoe doe je dat?

Daan Wat?

Jose Stralen.

Daan Door grenzeloos te zijn.
En niet steeds te denken dat je iets mist.
Gewoon lekker rond stralen, niet zo zuinig!
Klap eens in je handen.....

(José doet dat, Daan draait een rondje)

Daan Ik ben goed hè?
Klap nog eens in je handen.....

(José doet dat opnieuw, Daan draait opnieuw een rondje en nog eens)

Daan Ik ben goed hè?

José Je bent een ijdelruit...

Daan Klopt...en jij bent mijn bewonderaar.
Toe bewonder me.

José Goed, ik bewonder je maar wat kan het je eigenlijk schelen?

Daan Geen vragen, bewonderen!

(José klapt een tijdje in haar handen)

José Zullen we vrienden worden?

Daan Ik luister alleen naar je als je me bewondert.
Verder hoor ik niets.

(Daan blijft draaien)

José Is dit soms stralen?
Ik weet niet of ik dat ooit zal leren (Zingt samen met Annet een klein eenzaam liedje)

9. De vriendschap

(Daan drinkt stiekem een fles leeg)

José Wacht, we hebben nog maar heel weinig te drinken!

(Daan pakt een tweede fles, Jose pakt deze af en gooit 'm weg, geeft Daan een klap en plant een au-paal, dan pakt Jose zelf een fles, Daan pakt 'm af en geeft Jose een klap terug en plant eveneens een au-paal)

José Als je kan ruzie maken, kan je ook vrienden worden.
Zijn we nu vrienden?

Daan Een vriend koop je niet kant-en-klaar in een winkel.

José Wat moet ik doen?

Daan Ga maar een eindje van me af staan
En dan kan je iedere dag dichterbij komen staan.
En bedenk: alles wat belangrijk is, is voor je ogen onzichtbaar.
Alleen met je hart kan je goed zien.

José Hé die ken ik.

Daan Doe maar.

(Ze lopen naar elkaar tot ze elkaar bereiken en elkaars hand vastpakken)

Daan Tot zover.
We zijn nu vrienden.
Dus zijn we nu verantwoordelijk voor elkaar.

José Verantwoordelijk voor elkaar?

Daan Ja, we zijn nu niet meer gewoon mensen
maar we zijn speciaal voor elkaar.
Dus zorgen we voor elkaar.

José O ja...ja.
Dat heb ik ook met m'n bloem.

(Ze drinken samen de laatste fles op)

Daan En dan zal ik binnenkort gaan huilen.

José Waarom?

Daan Als je vrienden bent en je gaat uit elkaar is er verdriet.

Jose O ja...

Het Vertrek

Daan Ik ga vandaag terug.

Jose Ik ook.

Annet Ik zal jullie missen...

José Je moet 's nachts naar de sterren kijken.
Wij zijn dan ergens daar, op onze sterren.
En dan zullen alle sterren je vrienden zijn.

(Tijdens lied draaien Jose en Daan van de planeet aarde weg)

Annet En toen zag ik een witte flits en langzaam draaiden de meisjes omhoog.
Ik denk dat ze zijn aangekomen op hun planeten. Ja...nu.
En als ik nu kijk naar de lucht en de sterren,
weet ik dat de wereld veel groter is dan ze zeggen.

Amsterdam, 17 mei 2005